

Beszámoló a Marosvásárhelyi Színművészeti Egyetemről szerzett tapasztalatainkról

2007. szeptember 28.-án utaztunk ki Marosvásárhelyre. A reptéren már vártak minket, nagyon készségesek voltak, és elvittek a szálláshelyünkre. Az egyetem felújított kollégiumában laktunk 3 hónapig, ami mindössze 15 percre volt az iskolától. Három ágyas szobákban laktunk, melyben TV, számítógép - internet hozzáférés- zuhanyzó, és külön WC is volt. Kényelmesen el lehetett férni.

Az ottani 2. évfolyamos színész osztályhoz csatlakoztunk. Az osztályvezető színézmesterség tanáraink Kovács Katalin, és Tatai Sándor színművészek voltak. Csehov: Három nővér illetve Dosztojevszkij: Két férfi az ágy alatt című darabjáról tudhattunk meg többet, és csináltunk jeleneteket. Mindkét tanárunktól tanultunk újabb és újabb gyakorlatokat melyekkel tovább fejlődhetünk a szakmánkban. Például improvizáció-, taktika váltás-,

karaktergyakorlatok. Második évben az egyetemen a karakterformálás a fő irány. Így ezekből a gyakorlatokból minden napra jutott valami. Mivel ez gyakorlati tantárgy, nem tudnám jól megfogalmazni, hogy hogyan is kell egy színézmesterség órát elképzelni. Délután 3/4 3-kor bementünk az osztálytermünkbe, átöltöztünk, megittuk a maradék kis teánkat (amit a büféből hoztunk) és 3 órára mire megérkezett Kati néni, és Tatai tanár úr (ahogy mi neveztük őket egymás között) már készen álltunk a munkára. Először is bemelegítettük, zenére kicsit táncoltunk, majd különböző instrukcióknak (szomorú, vidám, zavarodott, kaján, hisztis... nő/férfi/gyermek) megfelelően próbáltuk megformálni azt a karaktert amit feladtak. Majd a darabokkal, jelenetekkel azokban rejlő szerepekről beszélgettünk, elemeztük, később csináltuk őket. Egy számunkra új dolgot ismertünk meg, az úgynevezett ETTE (Eredmény vagyis elérendő cél; Többiek, kiktől akarom elérni a céljaim; Taktikák; Elvárások, elképzelt jövőkép) listát melyben le kellett írunk egy általunk játszott karakter alapinformációit, a személyiségét. A Csehov darabon belül pedig írunk kellett egy saját kis különálló jelenetet Csehovi fogalmazásban, és karakterekben, melyet később, a vizsgára megrendeztünk, és előadtunk.

Papp Éva tanárnőnél, akitől rengeteget tanultunk, és főleg lélekben erősített minket, Fazekas Mihály: A Magahitt Kalmár című meséjét, és Csáth Géza: Sebész, ill. Ópium című novelláját dolgoztuk fel a művészi beszéd vizsgára.

Gyéresi Júlia beszédtechnika tanárnőnél pedig rengeteg új, főleg koncentrációs, és hangképzési gyakorlatokat sajátíthattunk el. Ezeken kívül a vizsgára egy-egy kínai mesével kellett készülnünk, és miközben mondtuk őket különböző tornagyakorlatokat kellett végeznünk, ritmusváltkozással. Meg kell hagyni, nem volt könnyű :) Tanultunk még balettozni, akrobatikázni (volt lehetőségünk különóra is járni), színházesztétikát, színháztörténetet, volt zenés színézmesterség, ének, illetve ami mi még nagyon hasznos és érdekes volt, bábgyakorlat óránk is volt Lőrincz Rozália bábszínésznővel. Nagyon sok lélektani, és energia gyakorlatot is kaptunk ezeken az órákon. Megtanultuk, hogy

hogyan alakulhat át például egy kalap, egy idős férfivá vagy egy kendő, egy érett nővé. Kovács Levente, az egyetem dékánja pedig nagy odaadással figyelte a sorsunkat, és egyengette az utunkat odakint. Így például Kolozsvárra is eljutottunk egy színházi fesztiválra. Marosvásárhelyen nagyon jó darabokat néztünk és egy ottani filmfesztivál keretein belül nézhettünk különböző magyar, illetve külföldi filmeket.

Egyik osztálytársunk meghívott magához Csíkszeredára. A hosszú és drága vonatút után nagyon szép két napot tölthettünk el a Hargitán és a Csíksomlyói dombon. Eljutottunk még Segesvárra is ahol várjátékokat néztünk, és múzeumot is látogattunk. Sajnos több lehetőségünk nem volt az "országnézésre", mert rengeteget próbáltunk. Az erdélyi magyar emberek nagyon vendégszeretőek, és nagyon finom ételeket is készítenek. Egy másik egyetem menzáján ebédeltünk nap mint nap, átszámítva 600 Ft-ért. Úgy gondolom megfizethető árak vannak, bár az élelmiszerek olcsóbbak, mint például a szuvenírek, vagy a ruhaneműk.

Nehéz szívvel hagytuk ott decemberben "kinti" osztálytársainkat, de tartjuk a kapcsolatot, és az emlékek örökre velünk maradnak.

Nagyon örülünk, hogy belekóstolhattunk az erdélyi szokásokba, tanítási módszerekbe, életbe. Örök tanulság, és élmény marad.

Bunkóczi Tímea s Varga Balázs

